[2019] 11 எஸ்.சி.ஆர் 829 829

ராஜஸ்தான் உயர் நீதிமன்றம், ஜோத்பூர் மற்றும் ஒருவர்

எதிராக

நீத்து ஹர்ஷ் & மற்றும் ஒருவர்

(உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண். 6696/2019)

ஆகஸ்ட் 29,2019

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஆர். பானுமதி

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஏ. எஸ். போப்பண்ணா

நீதித்துறை பணிகள் – ராஜஸ்தான் நீதித்துறை பணி விதிகள், 2010 – விதி 10 (4) – மாற்றுத் திறனாளிகள் (சம வாய்ப்புகள், உரிமைகள் பாதுகாப்பு மற்றும் முழு பங்கேற்பு) சட்டம், 1995– பிரிவு 36 – 72 பணியிடங்களுக்கான உரிமையியல் நீதிபதி பணிநிலையில் உரிமையியல் நீதிபதி மற்றும் குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவர் பதவிக்கு ஆட்சேர்ப்பு செய்வதற்கான விண்ணப்பங்களுக்கான அறிவிப்பை மேல்முறையீட்டாளர்கள் வெளியிட்டனர் – அவற்றில், இரண்டு பணியிடங்கள் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன – தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனது வகையை "பொது" என்று குறிப்பிட்டு விண்ணப்பித்திருந்தார் மற்றும் உரிமைகோரலைக் குறிக்க வழங்கப்பட்ட நெடுவரிசையில் மாற்றுத்திறனாளி கொண்ட பிரிவின் கீழ் "இல்லை" என்று குறிப்பிட்டிருந்தார் – முதற்கட்ட தேர்வு, முதன்மைத் தேர்வு மற்றும் நேர்காணல் ஆகிய அனைத்திலும் தனிப்பட்ட

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தேர்ச்சி பெற்றதாக அறிவிக்கப்பட்டார் – அவர் 136 மதிப்பெண்களைப் பெற்று வரிசை எண். 137 இல் இடம்பெற்றார் – மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கான இரண்டு காலியிடங்களுக்கு எதிராக, 138 மதிப்பெண்களைப் பெற்ற விண்ணப்பதாரர்களில் ஒருவர் வரிசை எண். 57 இல் இருந்தார் – அதைத் தொடர்ந்து, தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் பார்வைக் குறைபாடுள்ள மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கானவர்கள் என்ற பிரிவின் கீழ் தனது விண்ணப்பத்தை கருத்தில் கொள்ளவும், நியமனம் வழங்கவும் ஒரு கோரி முறையீடு செய்தார் – முறையீடு ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை – நீதிப்பேராணை மனு – மாற்றுத்திறனாளிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இரண்டு காலியிடங்களுக்கு எதிராக உரிமையியல் நீதிபதி பணிநிலையில் நியமனத்திற்கு தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் விண்ணப்பத்தை பரிசீலிக்குமாறு உயர் நீதிமன்றம் மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு உத்தரவிட்டது – தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் ஆதாரமாகக் காட்டிய மாற்றுத் திறனாளி சான்றிதழில், அவரது நிரந்தர குறைபாட்டின் விவரம் 'ஹெமிப்லீஜியா – செயல்படாத கை' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என மேல்முறையீட்டாளர்கள் வாதிட்டனர் – இருப்பினும், அவர் அளித்த முறையீட்டில் அவர் பார்வையற்றவர் என்றும் அதே இயலாமை சான்றிதழிலையும் குறிப்பிடப்பட்டதாகவும் கூறினார் – மேல்முறையீட்டில், வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு பின்வருமாறு: இந்த வழக்கில் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளரால் கூறப்பட்ட குறைபாடு ஒரு

கைகால் இயக்கப் குறைபாடா(லோகோமோட்டர் டிஸ்யெபிலிட்டி) அல்லது பார்வைக் குறைபாடா என்பது ஒரு விவாதத்திற்குரிய கேள்வி, இதில் நீதிமன்றம் ஒரு நிபுணராக செயல்பட முடியாது, அத்தகைய சூழலில், ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிப்பதும் நியாயமானதாக இருக்காது – மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கான வேலைவாய்ப்புகளுக்கு வழக்கு தாக்கல் செய்யப்படும்போது, அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை வழங்குவது என்பது அவர்களின் சட்டப்பூர்வ உரிமையாகும் என்பது உண்மையானது – இருப்பினும், உரிமைகோரல் செய்யப்படாதபோது, விவாதிக்கக்கூடிய பிரச்சினைகள் இருக்கும்போது, உயர் நீதிமன்றத்தின் வழிகாட்டுதலை நியாயமாகக் கருத முடியாது – மேலும், மேல்முறையீட்டாளர்கள் ராஜஸ்தான் நீதித்துறை பணி விதிகள், 2010 இன் அடிப்படையில் செயல்பட்டு, காலியாக உள்ள மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கான பிரிவுக்கு மற்ற பிரிவிருந்து ஒரு தேர்வாளரை நியமித்தனர் – எனவே, அத்தகைய பணி நியமனம் ஏற்கனவே செய்யப்பட்டிருக்கும் நிலையில், இந்தத் தருணத்தில் அந்தப் பணியாளரை அப்பதவியிலிருந்து நீக்குவது அல்லது இடையூறு செய்வது என்பது நியாயமானதாக இருக்காது – எனவே, உயர்நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவு நிலைத்திருக்காது – இந்திய அரசியலமைப்பு – இந்திய அரசியலமைப்பின் 309–வது சரத்தின் வரம்புரையுடன் உ/இ சரத்து 233 மற்றும் சரத்து 234.

மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியது:–

தீர்வு:– 1. தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் 3.1–'மாற்றுத்திறனாளி' என்ற நெடுவரிசைக்கு எதிராக 'இல்லை' என்று குறிப்பிட்டது தவறு என்று வாதிட்டாலும், கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், 2.4–'பிரிவு' என்ற நெடுவரிசைக்கு எதிராக அவர் பொது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கவனத்தில் கொள்வது அவசியமாகும். அதுதவிர, பொதுப் பிரிவு விண்ணப்பதாரர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட தேர்வுக்கட்டணம் ரூ. 250 ஆகும்; அதே சமயம் தகுதியுள்ள மாற்றுத்திறனாளி விண்ணப்பதாரருக்கு அது ரூ. 50 என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனது பிரிவை "பொது" என்று குறிப்பிட்டதுடன், அதற்குப் பொருந்தக்கூடிய ரூ.250 கட்டணத்தையும் செலுத்தியுள்ளார். மேலும், 05.07.2010 தேதியிட்ட மாற்றுத்திறனாளி சான்றிதழ் தற்போது ஆதாரமாகக் காட்டப்பட்டாலும், அந்தச் சான்றிதழ் விண்ணப்பத்துடன் இணைக்கப்பட்டது என்றோ அல்லது நேர்காணல் முடியும் வரை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது என்றோ நிரூபிக்க எந்த ஆதாரமும் இல்லை. இந்தச் சூழலில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் இப்போது தனது முந்தைய நிலைக்கு மாறாக உரிமை கோர முடியாது என்று வாதிடுவதற்காக, மேல்முறையீட்டாளர்களின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் *'ஜம்மு–காஷ்மீர் பொதுப்பணித் தேர்வாணையம் எதிர் இஸ்ரார் அகமது (2005)'* என்ற வழக்கின் தீர்ப்பை மேற்கோள் காட்டினார். [பத்தி15]

2. மேலும், *கல்கத்தா உயர்நீதிமன்ற தலைமை பதிவாளர் எதிராக ஸ்ரீனிவாஸ் பிரசாத் ஷா மற்றும் பிறர்* என்ற வழக்கின் தீர்ப்பை முன் வைத்தார். அந்த வழக்கில், விண்ணப்பத்தில் இடஒதுக்கீடு பிரிவு குறிப்பிடப்பட்டிருந்த போதிலும், அதற்கான சான்றிதழைச் சமர்ப்பிக்காமல், பொதுப் பிரிவு விண்ணப்பதாரருக்கான கட்டணத்தைச் செலுத்திய ஒருவரின் கோரிக்கையை இந்த நீதிமன்றம் நிராகரித்துள்ளது. அதோடு, மேல்முறையீட்டாளர்களின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர், மாற்றுத்திறனாளிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பிரிவின் கீழ் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அவர் முன்வைக்கவில்லை என்ற உண்மையைத் தவிர, அந்தத் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கையில் உள்ள உள்ளார்ந்த முரண்பாடுகளையும் இங்கே குறிப்பிடுகிறார். தற்போது ஆதாரமாகக் காட்டப்படும் 05.07.2010 தேதியிட்ட மாற்றுத்திறனாளி சான்றிதழின்படி கூட, நிரந்தர குறைபாடின் விவரமானது 'ஹெமிப்லீஜியா – செயல்படாத கை' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. அந்தப் பின்னணியில், சான்றிதழில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குறைபாடு 'கைகால் இயக்கப் பிறழ்ச்சி' (லோகோமோட்டர் டிஸ்ஃபெபிலிட்டி) வகையைச் சார்ந்தது என்ற போதிலும், 28.11.2016 அன்று தாமதமாக அளிக்கப்பட்ட முறையீட்டில், அந்தத் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனக்கு 80 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான 'பார்வைக் குறைபாடு' இருப்பதாகக் கோரியுள்ளார்; மேலும் அவர் அதே 05.07.2010 தேதியிட்ட சான்றிதழையே ஆதாரமாகவும் காட்டியுள்ளார்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர், 'ஹெமிபிளீஜியா' தொடர்பான ஒரு கட்டுரையைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்; அதில் அந்த நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பார்வைத்திறனில் ஏற்படும் சிரமங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த வாதத்தின் தன்மையே எதை உணர்த்துகிறது என்றால், தற்போதைய சூழலில், மாற்றுத்திறனாளி பிரிவின் கீழ் கோரப்படும் உரிமையை விண்ணப்பத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும்; மேலும் விண்ணப்பத்துடனேயே மாற்றுத்திறனாளி சான்றிதழைச் சமர்ப்பித்திருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் குறைபாட்டின் தன்மையானது சம்பந்தப்பட்ட தேர்வு அதிகாரிகளால் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும், தேவைப்பட்டால் மருத்துவப் பரிசோதனை மூலமும் இது உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டியிருக்கும். ஒருவேளை 'ஹெமிப்லீஜியா' பாதிப்பின் விளைவாக ஏற்பட்ட பார்வைக் குறைபாட்டைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்றாலும், அந்தப் பார்வைக் குறைபாட்டின் சதவீதமும் இங்கே முக்கியமானதாகிறது; மேலும் அது சரியான கட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். [பத்தி 16 மற்றும் 17]

3. எனவே, கோரப்படும் குறைபாடு 'கைகால் இயக்கக் குறைபாடா' அல்லது 'பார்வைக் குறைபாடா' என்பதே விவாதத்திற்குரிய ஒரு கேள்வியாக இருக்கும் சூழலில், நீதிமன்றமே ஒரு மருத்துவ நிபுணராகச் செயல்பட முடியாது; அத்தகைய சூழலில், ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிப்பதும் நியாயமானதாக இருக்காது. தகுதியான ஆதாரங்கள் இருக்கும்போது,

மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை வழங்குவது அவர்களின் உரிமையாகும், அதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. இதற்கு வெறும் அனுதாப அடிப்படையிலான பரிசீலனை தேவையில்லை, அது அவர்களின் உரிமை. இருப்பினும், தற்போதைய சூழலில், முறையான கோரிக்கை வைக்கப்படாததாலும், பல விவாதத்திற்குரிய சிக்கல்கள் இருப்பதாலும், அந்த தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் நிலை குறித்து நாம் பரிவு கொண்டாலும், உயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய அந்த உத்தரவை எந்த வகையிலும் நியாயமானதாகக் கருத முடியாது. குறிப்பாக, மாற்றுத்திறனாளி பிரிவில் வேறு எந்தக் கோரிக்கையும் இல்லாத சூழலில், மேல்முறையீட்டாளர்கள் ராஜஸ்தான் நீதித்துறைப் பணி விதிகள் 2010–ன் படி செயல்பட்டு, மற்றொரு பிரிவில் இருந்து ஒரு வேட்பாளரை நியமித்துள்ள நிலையில், அந்த நியமனம் ஏற்கனவே முடிந்துவிட்ட இந்த நேரத்தில் அந்த தேர்வாளரை அந்தப் பணியிலிருந்து நீக்குவது நியாயமானதாக இருக்காது. எனவே, மேலே கூறப்பட்ட அனைத்துக் காரணங்களுக்காகவும், உயர் நீதிமன்றம் 04.05.2017 அன்று பிறப்பித்த உத்தரவு சட்டப்படி நிலைக்கத்தக்கதல்ல எனக் கருதி, அந்த உத்தரவை இதன் மூலம் நீக்கறவு செய்கிறோம். [பத்தி 18]

செயலாளர் & ஒருவர் மூலம் இந்திய அரசு எதிர் ராணி பிரகாஷ் குப்தா (2010) 7 எஸ். சி. சி 626: [2010] 7 SCR 851; இந்திய ஒன்றியம் & ஒருவர் எதிர் பார்வையற்றோர் தேசிய கூட்டமைப்பு

(2013) 10 SCC 772: [2013] 9 எஸ். சி. ஆர் 1023; ராஜீவ் குமார் குப்தா & மற்றவர்கள் எதிர் இந்திய ஒன்றியம் & பலர் **(2016) 13 எஸ். சி. சி 153: [2016] 3 எஸ். சி. ஆர் 407;** வி. சுரேந்திர மோகன் எதிர் தமிழ்நாடு மாநிலம் மற்றும் பிறர் **(2019) 4 எஸ். சி. சி 237: [2019] 1 எஸ். சி. ஆர் 954;** ஜம்மு–காஷ்மீர் பொதுப்பணித் தேர்வாணையம் எதிர் இஸ்ரார் அகமது **(2005) 12 எஸ். சி. சி 498;** தலைமை பதிவாளர், கல்கத்தா உயர் நீதிமன்றம் எதிர் ஸ்ரீனிவாஸ் பிரசாத் ஷா & பலர் **(2013) 12 எஸ். சி. சி 364: [2013] 3 SCR 211– குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.**

<u>வழக்குச் சட்டக் குறிப்பு</u>

[2010] 7 எஸ். சி. ஆர் 851	பத்தி 10 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
[2013] 9 எஸ். சி. ஆர் 1023	பத்தி 10 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
[2016] 3 எஸ். சி. ஆர் 407	பத்தி 10 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
[2019] 1 எஸ். சி. ஆர் 954	பத்தி 14 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
(2005) 12 SCC 498	பத்தி 15 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
[2013] 3 எஸ். சி. ஆர் 211	பத்தி 16 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு: உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண். 6696/2019.

ஜோத்பூரில் உள்ள ராஜஸ்தான் உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதியராயம் உரிமையியல் நீதிப்பேராணை மனு எண் 692/2017 –ல், 04.05.2017 அன்று வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவிலிருந்து.

செல்வி மீனாட்சி அரோரா, மூத்த வழக்கறிஞர், முகுல் குமார், வழக்கறிஞர்கள் மேல்முறையீட்டாளருக்காக முன்னிலையானார்கள்.

பல்லவ் சிஷோடியா, மூத்த வழக்கறிஞர், எச். டி. தன்வி, பீம் காந்த் வியாஸ், ரிம்ஜிம் மாத்தூர், வி. கே. ஹர்ஷ், ரிஷி மடோலியா, எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்காக முன்னிலையானார்கள்.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை **நீதியரசர் திரு.ஏ. எஸ். போப்பண்ணா** அவர்கள் வழங்கினார்.

1. அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

2. இங்கே மேல்முறையீடு செய்துள்ளவர்கள் ஜோத்பூரில் உள்ள ராஜஸ்தான் உயர் நீதிமன்றத்தால் பரிசீலிக்கப்பட்டுத் தீர்வளிக்கப்பட்ட நீதிப்பேராணை மனு எண் 692/2017–ல் எதிர்மனுதாரர்கள் 2 மற்றும் 3 ஆக இருந்தவர்கள் ஆவர். 04.05.2017 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் நீதிப்பேராணை மனு அனுமதிக்கப்பட்டதுடன் இங்கே தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளராக உள்ளவரின் விண்ணப்பத்தைச் உரிமையியல் நீதிபதி மற்றும் நீதித்துறை நடுவர் பதவி நியமனத்திற்காகப் பரிசீலிக்குமாறு மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு உத்தரவிடப்பட்டது. ராஜஸ்தான் நீதித்துறைப் பணித் தேர்வு 2016–ல் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இரண்டு காலியிடங்களுக்கு எதிராக உரிமையியல் நீதிபதிப் பிரிவில் அவரின் தகுதிக்கேற்ப அவர் மற்ற நிபந்தனைகளின்படி தகுதியுடையவராக இருந்தால் அவருக்குப் பணி நியமனம் வழங்க உத்தரவிடப்பட்டது. உயர் நீதிமன்றத்தின் அந்த உத்தரவு இங்கே முக்கியமாக ஒரு வாதத்தின் அடிப்படையில் எதிர்க்கப்படுகிறது அதாவது தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டார் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்காக அறிவிக்கப்பட்ட காலியிடங்களுக்கு

எதிராக விண்ணப்பிக்கவில்லை என்பதாகும், மாறாக அவர் பொதுப் பிரிவின் கீழ் விண்ணப்பித்திருந்தார் மற்றும் தகுதிப் பட்டியலின்படி பொதுப் பிரிவில் அவரை விட அதிக மதிப்பெண்கள் பெற்ற விண்ணப்பதாரர்கள் இருந்ததால் அவர் பணி நியமனத்திற்குத் தகுதியற்றவர் ஆவார். மேலும் பணி நியமனங்கள் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டுவிட்டதால் அந்தத் தேர்வு செயல்முறைகள் அனைத்தும் முழுமையாக முடிவடைந்துவிட்டன என்றும் வாதிடப்படுகிறது.

3. சுருக்கமான பொருண்மைகள் என்னவென்றால், மேல்முறையீட்டாளர்கள் உரிமையியல் நீதிபதி பிரிவில் உள்ள உரிமையியல் நீதிபதி மற்றும் நீதித்துறை நடுவர் பதவிக்கு 72 இடங்களை நிரப்புவதற்காக மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டனர். இவற்றில், இரண்டு பணியிடங்கள் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டன. இங்கு உள்ள தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் மேற்கூறிய அறிவிப்புக்கு விண்ணப்பித்தார், ஆனால் அவரது வகையை "பொது பிரிவு" என்று குறிப்பிட்டு விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்தார். மேலும் மாற்றுத்திறனாளி பிரிவின் கீழ் உரிமைகோரலைக் குறிக்க வழங்கப்பட்ட கட்டத்தில் அவர் "இல்லை" என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். எனவே, அனைத்து விதத்திலும் இங்கு உள்ள தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு பொதுப்பிரிவு விண்ணப்பதாரராகவே கருதப்பட்டார், அதன்படி முதல்நிலைத் தேர்விலும் கலந்துகொண்டார். அதில் அவர் வெற்றி பெற்றதாக அறிவிக்கப்பட்டதும், அவர் முதன்மைத் தேர்வுக்கு ஆஜரானார், அதன் பிறகு நேர்முகத்

தேர்விலும் மாற்றுத்திறனாளி சான்றிதழைச் சமர்ப்பிக்காமல் ஒரு பொதுப் பிரிவு விண்ணப்பதாரராகவே கலந்துகொண்டார். இதன் முடிவு 15.11.2016 அன்று அறிவிக்கப்பட்டது. அந்த பட்டியலில் அனைத்து தேர்வாளர்களும் பெற்ற மதிப்பெண்கள் வெளியிடப்பட்டன. மனுதாரர் 136 மதிப்பெண்கள் பெற்று வரிசை எண். 137 இல் வைக்கப்பட்டார். மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான இரண்டு காலியிடங்களுக்கு எதிராக, 138 மதிப்பெண்கள் பெற்ற விண்ணப்பதாரர்களில் ஒருவர் வரிசை எண். 57 இல் இருந்தார். இதன் பின்னரே அந்தத் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் 28.11.2016 தேதியிட்ட ஒரு கோரிக்கை மனுவை அளித்தார் அதில் பார்வைக் குறைபாடுள்ள மாற்றுத்திறனாளி பிரிவின் கீழ் தனது விண்ணப்பத்தைப் பரிசீலிக்குமாறு கோரி தனக்குப் பணி நியமனம் வழங்கவும் கோரினார். மேற்கூறிய பிரதிநிதித்துவம் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்ட நிலையில், தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு மாற்றுத்திறனாளிகள் பிரிவின் கீழ் அவரது விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாகவே தான் பாதிக்கப்பட்டதாகக் கூறி அந்தத் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனது கோரிக்கையைப் பரிசீலிக்க உத்தரவிடக் கோரி நீதிப்பேராணை மனுவைத் தாக்கல் செய்தார். மாற்றுத்திறனாளி பிரிவின் கீழ் பரிசீலிக்க விரும்பும் போது, தனக்கு 80 சதவீத குறைபாடு இருப்பதாகத் தகுதி வாய்ந்த மருத்துவரால் 05.07.2010 அன்று வழங்கப்பட்ட சான்றிதழில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாக அவர் வாதிட்டார்.

4. உயர்நீதிமன்றம் இந்த வாதத்தை கவனத்தில் கொண்டு, விரிவான உத்தரவை பிறப்பித்திருந்தாலும், முக்கிய பரிசீலனை என்னவென்றால், இரண்டு காலியிடங்கள் மாற்றுதிறனாளிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒரு காலியிடத்தை மட்டுமே திருமதி. ரேணு மோத்வாணி என்ற தேர்வருக்கு நியமனம் வழங்குவதன் மூலம் நிரப்பப்பட்டுள்ளது. இது தொடர்பாக கோப்புகளில் உறுதியான ஆதாரங்கள் ஏதும் இல்லாவிட்டாலும் கூட 2013–ஆம் ஆண்டு இதே பணிக்காக நடத்தப்பட்ட முந்தைய தேர்வில் இங்கே தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளராக உள்ளவர் 80 சதவீத குறைபாடு கொண்டிருந்த காரணத்தால் மாற்றுத்திறனாளி பிரிவின் கீழ் தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்பட்டார் என்பதை உயர் நீதிமன்றம் கவனித்துள்ளது. அந்த வகையில் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனது விண்ணப்பத்தில் தனது பிரிவை "பொதுப் பிரிவு" என்று குறிப்பிட்டிருந்தது சர்ச்சைக்குரியதாக இல்லாவிட்டாலும் அந்த விண்ணப்பதாரரால் ஒரு தவறு இழைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவர் பின்னர் சமர்ப்பித்த கோரிக்கை மனுவானது மனிதாபிமான அடிப்படையில் பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று உயர் நீதிமன்றம் கருதியது. இது தொடர்பாக மாற்றுத்திறனாளிகள் (சம வாய்ப்புகள், உரிமைகள் பாதுகாப்பு மற்றும் முழு பங்கேற்பு) சட்டம், 1995 (இனிமேல் "PWD சட்டம்" என்று குறிப்பிடப்படும்) –இன் நோக்கம் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் உயர் நீதிமன்றம் கருதியது. அது சம்பந்தமாக, மேற்கூறிய சட்டத்தின் கீழ் பரிசீலிப்பது தொடர்பான சட்டத்தின்

நிலைப்பாடு கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டதுடன் அதில் உள்ள காலியிடங்களை வேறு எந்தப் பிரிவினரைக் கொண்டும் நிரப்பக் கூடாது மாறாக அந்த இடங்களை நிரப்ப முடியாவிட்டால் அவற்றை அடுத்த தேர்வு வரை அப்படியே கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்ற முறையும் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டது. இந்தப் பின்னணியில் ராஜஸ்தான் நீதித்துறைப் பணி விதிகளின் கீழ் நீதித்துறை அதிகாரிகள் நியமனம் தொடர்பான இந்த விவகாரத்தில் ஏற்கனவே காலியிடம் நிரப்பப்பட்டிருந்த போதிலும் PWD சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ள மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான வாய்ப்புகளை வழங்கும் முன்மொழிவைப் பயன்படுத்திய உயர் நீதிமன்றத்தின் அணுகுமுறை நியாயமானதா என்பதே இங்கு பரிசீலிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. மேலும் இட ஒதுக்கீடு பிரிவின் கீழ் எந்தப் பயன்களையும் கோரி விண்ணப்பம் தாக்கல் செய்யப்படாத நிலையில் உயர் நீதிமன்றத்தின் இந்த உத்தரவு நியாயமானதுதானா என்பதும் இங்கே கேள்வியாக எழுந்துள்ளது.

5. மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காகத் முன்னிலையான கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் செல்வி மீனாட்சி அரோரா மற்றும் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்காக முன்னிலையான கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. பல்லவ் சிசோடியா ஆகியோரின் வாதங்களைக் கேட்டறிந்தோம், மேலும் இந்த மேல்முறையீடு தொடர்பான ஆவணங்களையும் ஆய்வு செய்தோம்.

6. 2016–ஆம் ஆண்டு உரிமையியல் நீதிபதிப் பிரிவிற்கான நேரடி நியமனப் போட்டித் தேர்விற்கு, நிர்ணயிக்கப்பட்ட படிவத்தில்

இணையவழி விண்ணப்பங்களை வரவேற்று மேல்முறையீட்டாளர்களால் 12.03.2016 அன்று வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பில், மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான இடஒதுக்கீடு மற்றும் அவர்களைப் பரிசீலிக்கும் நடைமுறை குறித்துப் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

மொத்த பணியிடங்கள்	ஆண்டு	ஒதுக்கீடு			மாற்றுத்திறனாளிகள் (மாற்றுத் திறனுடையவர்கள்)	
70	தற்போதைய காலியிடங்கள்	மொத்தம் உள்ள 37 இடங்களில் 11 இடங்கள் பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டவை.	மொத்தம் உள்ள 11 இடங்களில் 3 இடங்கள் பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டவை.	மொத்தம் உள்ள 8 இடங்களில் 2 இடங்கள் பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டவை.	மொத்தம் உள்ள 14 இடங்களில் 4 இடங்கள் பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டவை.	மொத்தம் உள்ள 70 இடங்களில் 2 இடங்கள் பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டவை.
2	நிலுவையிலுள்ள காலியிடங்கள்	–	–	2 (நிலுவையிலுள்ள காலியிடங்கள்)	–	–

"3. மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான இடஒதுக்கீடு குறித்து :–

அ. ராஜஸ்தான் மாற்றுத்திறனாளிகள் (சம வாய்ப்புகள், உரிமைகள் பாதுகாப்பு மற்றும் முழு பங்கேற்பு) விதிகள், 2011 இன் படி,

மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான நபர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாகக் காட்டப்படும் மேற்கூறிய பதவிகள் கைகால் இயக்கப் பிறழ்ச்சி(லோகோமோட்டர் டிஸ்யெபிலிட்டி) மற்றும் பெருமூளை வாதம்(செரிபரல் பாஃல்சி) (L.D & C.P) மற்றும் பார்வை குறைபாடுள்ள விண்ணப்பதாரர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய இடஒதுக்கீடு பணியிடங்கள் குறிப்பிடப்பட்ட குறைபாடுகள் உள்ள விண்ணப்பதாரர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

லோகோமோட்டர் டிஸ்யெபிலிட்டி மற்றும் செரிபரல் பாஃல்சி (L.D. & C.P)

O.L. – ஒரு கால் பாதிக்கப்பட்டது (R or L)

B.L.–இரு கால்களும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. (இயக்கம் தடைபடாத வகையில்)

O.A. – ஒரு கை பாதிக்கப்பட்டது (R or L)

பார்வைக் குறைபாடு (குருட்டுத்தன்மை மற்றும் குறைந்த பார்வைத் திறன் உடையோர்)

பி – பார்வையற்றோர் (நடமாட்டம் தடைபடாத வகையில்)

LV–குறைந்த பார்வைத் திறன் உடையோர் (நடமாட்டம் தடைபடாத வகையில்)"

"5. பெண்கள் மற்றும் மாற்றுத்திறனாளி விண்ணப்பதாரர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பதவிகளுக்கு பொருத்தமான மற்றும் தகுதியான விண்ணப்பதாரர்கள்

கிடைக்கவில்லை என்றால், இந்த பணியிடங்கள் ராஜஸ்தான் நீதித்துறை பணி விதிகள், 2010 இல் (திருத்தப்பட்டபடி) குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடைமுறை மற்றும் முறையின்படி நிரப்பப்படும்.

6. திருமணமான ஒரு பெண் விண்ணப்பதாரர், இடஒதுக்கீடு பிரிவின் பலன்களைப் பெறுவதற்கு, தனது தந்தையின் பெயர், வசிப்பிடம் மற்றும் வருமானத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்ட சாதிச் சான்றிதழை (S.C./S.T./O.B.C.) சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

5. தேர்வுக் கட்டணம்:–

விண்ணப்பதாரர் தனது பிரிவுக்கு ஏற்ப தேர்வுக் கட்டணத்தை செலுத்த வேண்டும்.

அ. பொதுப் பிரிவைச் சேர்ந்த விண்ணப்பதாரர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு/சிறப்புப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பில் உள்ள கிரிமி லேயர் பிரிவினர் மற்றும் இதர மாநிலங்களைச் சேர்ந்த விண்ணப்பதாரர்களுக்கான தேர்வு கட்டணம் ரூ. 250/– ஆகும்.

ஆ. இதர பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர்/சிறப்பு பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த விண்ணப்பதாரர்களுக்கு தேர்வுக் கட்டணம் ரூ. 150/– ஆக இருக்கும்.

இ. ராஜஸ்தானின் பட்டியல் சாதி/பட்டியல் பழங்குடியினத்தைச் சேர்ந்த விண்ணப்பதாரர்கள் மற்றும் அனைத்து தகுதியான மாற்றுத்திறனாளி விண்ணப்பதாரர்களின் தேர்வுக் கட்டணம் ரூ. 50/– ஆகும்.

7. மேற்கூறிய அறிவிப்பிற்குப் பதிலளிக்கும் வகையில், அந்தத் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனது விண்ணப்பத்தைச் சமர்ப்பித்தார்; அதில் வரிசை எண் 2.4–ல் 'பிரிவு' என்பதில் "பொதுப் பிரிவு" என்றும், வரிசை எண் 3.1–ல் 'மாற்றுத்திறனாளிகள்' என்பதில் "இல்லை" என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். மேலும், அந்த உறுதிமொழியில், இணையவழி விண்ணப்பப் படிவத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு முன்னதாக, அறிவிப்பின் விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகள், அறிவுறுத்தல்கள் மற்றும் தொடர்புடைய விதிகளைத் தான் கவனமாகப் படித்துள்ளதாகவும், அவற்றிற்கு உட்பட்டு நடப்பதாகவும் அந்தத் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டார் தெரிவித்துள்ளார். தான் அளித்துள்ள தகவல்கள் உண்மையானவை, முழுமையானவை மற்றும் சரியானவை என்றும் அவர் உறுதி அளித்துள்ளார். விண்ணப்பக் கட்டணம் செலுத்துவதற்கான பகுதியில், பொதுப் பிரிவு விண்ணப்பதாரருக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட கட்டணமான ரூ. 250/– உடன் சேவை கட்டணம் ரூ. 10/– சேர்த்து, மொத்தமாக ரூ. 260/– செலுத்தப்பட்டுள்ளது. விண்ணப்பம் சரியாக இருந்ததைத் தொடர்ந்து, வரிசை எண் (Roll No.) 5046 வழங்கப்பட்டு நுழைவுச்சீட்டு தரப்பட்டு, அதிலும் அவரது பிரிவு "பொதுப் பிரிவு" என்றே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அதன் அடிப்படையிலேயே, அந்தத் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் முதல்நிலைத் தேர்வு, முதன்மைத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு ஆகியவற்றில் கலந்துகொண்டார். அதன் தொடர்ச்சியாக, அனைத்து விண்ணப்பதாரர்களின் மதிப்பெண் பட்டியல் தகுதி வரிசைப்படி 15.11.2016 அன்று வெளியிடப்பட்டது.

அதன் பின்னரே, 28.11.2016 தேதியிட்ட கோரிக்கை மனுவை அந்தத் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் அளித்தார்; அதில் தான் 80 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான பார்வைக் குறைபாடு உடையவர் என்றும், மருத்துவ வாரியம் 05.07.2010 அன்று தனக்கு ஊனமுற்றோருக்கான சான்றிதழை வழங்கியுள்ளதாகவும் அவர் உரிமை கோரியுள்ளார். மேலும், அந்த விண்ணப்பப் படிவத்தில் கவனக்குறைவாக தான் மாற்றுத்திறனாளி பிரிவைக் குறிப்பிடத் தவறிவிட்டதாகவும் தனது கோரிக்கை மனுவில் அவர் தெரிவித்துள்ளார். தான் கடந்த ஆண்டின் போது மாற்றுத்திறனாளிகள் பிரிவின் கீழ் ஒரு விண்ணப்பதாரராகத் தேர்வில் கலந்துகொண்டதாகவும், எனவே காலியாக உள்ள மற்றொரு பணியிடத்திற்குத் தனது பெயரைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்றும் அவர் தெரிவித்துள்ளார்.

8. மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக முன்னிலையான கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர், அந்தத் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனது விண்ணப்பத்தில் மாற்றுத்திறனாளிகள் பிரிவின் கீழ் எவ்வித இடஒதுக்கீடு கோரிக்கையையும் முன்வைக்கவில்லை என்றும்; தற்போது அவர் இந்தக் கோரிக்கையை எழுப்புவதற்குக் காரணம், மாற்றுத்திறனாளிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் ஒன்று மட்டுமே இயக்கக் குறைபாடு உடைய நபரால் நிரப்பப்பட்டுள்ளது என்பதும், மற்றொன்றுக்கு யாராவது விண்ணப்பித்திருந்தால் அது பார்வைக் குறைபாடு உடையவர்க்கே சென்றிருக்கும் என்பதாலும்தான் அவர் இந்த நிலையில் தனக்குப் பார்வைக் குறைபாடு இருப்பதாகக் கோருகிறார் என்றும் வாதிட்டார். ராஜஸ்தான்

நீதித்துறைப் பணி விதிகள் 2010–ன் படி, நிரப்பப்படாத இடங்கள் சாதாரண நடைமுறையின்படியே (பொதுப் பட்டியலிலிருந்து) நிரப்பப்பட வேண்டும்; அத்தகைய காலியிடங்கள் அடுத்த ஆண்டிற்குக் கொண்டு செல்லப்படாது. இச்சூழ்நிலையில், மாற்றுத்திறனாளிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில், பார்வைக் குறைபாடு உள்ளவர்களுக்காக இருந்த இரண்டாவது இடமானது, தகுதியான பார்வைக் குறைபாடுள்ள விண்ணப்பதாரர்கள் இல்லாததால், விதிகளில் குறிப்பிட்டுள்ள சாதாரண நடைமுறையைப் பின்பற்றி பொதுப் பிரிவைச் சேர்ந்த அதிக மதிப்பெண் பெற்ற ஒரு விண்ணப்பதாரரைக் கொண்டு நிரப்பப்பட்டுள்ளது என்று வாதிடப்பட்டது.

9. மற்றொருபுறம், அந்தத் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்காக முன்னிலையான கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர், மாற்றுத்திறனாளிகள் சட்டம் (PWD), 1995–ன் பிரிவுகளை விரிவாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்; குறிப்பாகப் பிரிவு 2–ன் உட்பிரிவுகள் (b) முதல் (e), (o), (p), (t) ஆகிய வரையறைகளையும், அத்துடன் அச்சட்டத்தில் உள்ள பிரிவுகள் 18 முதல் 32, 33 மற்றும் 36 ஆகியவற்றையும் மேற்கோள் காட்டினார்.

10. இருப்பினும், இந்த வழக்கைப் பொறுத்தவரை, சம்பந்தப்பட்ட பணி நியமன அறிவிப்பில் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான இடஒதுக்கீடு வழங்கப்படவில்லை என்றோ அல்லது இடஒதுக்கீடு வழங்கப்படவில்லை என்ற அடிப்படையில் அந்த அறிவிப்பு எதிர்ப்புக்கு உள்ளாக்கப்படவில்லை என்பதாலோ, மேற்கூறிய (சட்ட)

பிரிவுகளைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்வது அவசியமில்லை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். மேலும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் முன்வைத்த ***இந்திய அரசு எதிர் ராணி பிரகாஷ் குப்தா*** *(2010) 7 SCC 626 ;* ***இந்திய அரசு எதிர் நேஷனல் பெடரேஷன் ஆஃப் தி பிளைண்ட் மற்றும் ராஜீவ் குமார் குப்தா எதிர் இந்திய அரசு****(2016) 13 SCC 153*, ஆகிய முன்மாதிரி தீர்ப்புகள் இந்த வழக்கிற்கு உதவாது; ஏனெனில் அந்தத் தீர்ப்புகள் முந்தைய நிலுவையிலுள்ள காலியிடங்கள், பணியிடங்களை அடையாளம் காணாதது மற்றும் அரசு இடஒதுக்கீடு அளிக்க வேண்டிய கடமை ஆகியவை பற்றி பேசுகின்றன, ஆனால் தற்போதைய உயர் நீதிமன்ற நீதிப்பேராணை வழக்கு 2016–ஆம் ஆண்டு அறிவிப்பில் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்குப் போதுமான இடஒதுக்கீடு வழங்கப்படவில்லை என்ற அடிப்படையில் தொடரப்படவில்லை. மேலும், முந்தைய ஆண்டுகளில் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படவில்லை என்றும், முந்தைய ஆண்டின் நிரப்பப்படாத காலியிடங்கள் அடுத்த ஆண்டிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் எங்களிடம் வாதிட்ட போதிலும், அந்த வாதம் உயர் நீதிமன்றத்தின் முன்னால் முன்வைக்கப்படவில்லை; அதேபோல, இங்குள்ள எதிர்எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் 12.03.2016 தேதியிட்ட அந்த அறிவிப்பை, தன்னை ஒரு மாற்றுத்திறனாளி பிரிவின் கீழான

விண்ணப்பதாரராக நிலைநிறுத்திக் கொண்டு அந்த அடிப்படையில் எதிர்ப்புக்கு உள்ளாக்கவில்லை.

11. இருப்பினும், இந்த விவகாரத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு அம்சம் என்னவென்றால், உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த செயலுறுத்து ஆணை நிலையானது தான் என்ற எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞரின் வாதமாகும்; அதாவது, அந்தப் பணியிடம் வேறு எந்தப் பிரிவினராலும் நிரப்பப்பட்டிருக்கக் கூடாது, மாறாக அடுத்த ஆண்டிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதும், அத்தகைய சூழலில் மாற்றுத்திறனாளிகள் சட்டத்தின் (PWD சட்டம்) பிரிவு 36–ஐக் கணக்கில் கொண்டால், ராஜஸ்தான் நீதித்துறைப் பணி விதிகள் 2010–ன் விதி 10(4)–ஐப் பயன்படுத்தி மேல்முறையீட்டாளர்கள் எடுத்த நடவடிக்கை சட்டப்படி நிலையானதாக இருக்காது. எனவே, 2016–ஆம் ஆண்டுத் தேர்வில் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு பணியிடம், தகுதியான விண்ணப்பங்கள் இல்லாத காரணத்தால் அடுத்தத் தேர்வுக்குக் கொண்டு செல்வதற்காகக் காலியாக வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதும்; அந்தப் பின்னணியில், மாற்றுத்திறனாளிகள் சட்டத்தின் பிரிவு 36–ஐக் கருத்தில் கொண்டு, அடுத்தத் தேர்வுக்குத் தள்ளிப்போடுவதற்குப் பதிலாக, தற்போது இருக்கக்கூடிய ஒரு மாற்றுத்திறனாளியைக் கொண்டு அந்த இடத்தைப் பூர்த்தி செய்யுமாறு உயர் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது நியாயமானது என்றும் எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் வாதிட்டார்.

12. இந்த விவகாரத்தின் தன்மையைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, 1995–ஆம் ஆண்டு மாற்றுத்திறனாளிகள் (PWD) சட்டத்தின் பிரிவு 36–ல் உள்ள நிபந்தனைகளைக் கவனிப்பது அவசியமாகும்; அந்தப் பிரிவு பின்வருமாறு அமைகிறது:

நிரப்பப்படாத காலியிடங்கள் அடுத்த ஆண்டிற்கு முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுதல் – ஒரு குறிப்பிட்ட பணி நியமன ஆண்டில், தகுதியான மாற்றுத்திறனாளி கிடைக்காத காரணத்தாலோ அல்லது வேறு ஏதேனும் போதுமான காரணத்தினாலோ, பிரிவு 33–ன் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட ஏதேனும் ஒரு காலியிடத்தை நிரப்ப முடியாவிட்டால், அத்தகைய காலியிடம் அடுத்த பணி நியமன ஆண்டிற்கு முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும், மேலும், அந்த அடுத்த பணி நியமன ஆண்டிலும் தகுதியான மாற்றுத்திறனாளி கிடைக்கவில்லை என்றால், அந்த இடம் முதலில் மூன்று மாற்றுத்திறனாளி பிரிவுகளுக்குள்ளேயே இடமாற்றம் செய்யப்பட்டு நிரப்பப்படலாம். அந்த ஆண்டிலும் மாற்றுத்திறனாளி எவரும் கிடைக்காத பட்சத்தில் மட்டுமே, பணி வழங்குபவர் அந்த இடத்தை மாற்றுத்திறனாளி அல்லாத ஒருவரைக் கொண்டு நிரப்ப வேண்டும்.

எவ்வாறாயினும், ஒரு நிறுவனத்தில் உள்ள காலியிடங்களின் தன்மையானது ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவைச் சேர்ந்த நபரை வேலைக்கு அமர்த்த முடியாத வகையில் இருந்தால், அந்தப் பணியிடங்கள் பொருத்தமான அரசாங்கத்தின் முன் அனுமதியுடன் மற்ற மூன்று பிரிவுகளுக்குள் இடமாற்றம் செய்யப்படலாம்."

13. அந்தப் பின்னணியில், இந்திய அரசியலமைப்பின் 233 மற்றும் 234–வது பிரிவுகள் மற்றும் 309–வது பிரிவின் வரம்புரையுடன் (Proviso) வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, 18.01.2010 தேதியிட்ட அறிவிப்பின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட 'ராஜஸ்தான் நீதித்துறைப் பணி விதிகள் 2010'–ஐயும் கவனத்தில் கொள்வது அவசியமாகும். அந்த அறிவிப்பு பின்வருமாறு அமைகிறது;

"பணியாளர் துறை

(ஏ– ஜி. ஆர். 2)

அறிவிப்பு

ஜெய்ப்பூர், ஜனவரி 18,2010

G.S.R.81 – இந்திய அரசியலமைப்பின் 233 மற்றும் 234–வது பிரிவுகள் மற்றும் 309–வது பிரிவின் வரம்புரையுடன் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் மற்றும் இது தொடர்பாக அவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள மற்ற அனைத்து அதிகாரங்களையும் பயன்படுத்தி, ராஜஸ்தான் ஆளுநர் அவர்கள், ராஜஸ்தான் பொதுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் மற்றும் ராஜஸ்தான் உயர் நீதிமன்றத்துடன் கலந்தாலோசித்து, ராஜஸ்தான் நீதித்துறைப் பணியில் நியமிக்கப்படும் நபர்களின் காலியிடங்களை நிரப்புதல், பணி நிபந்தனைகள் மற்றும் அது தொடர்பான இதர விடயங்களை முறைப்படுத்துவதற்காக பின்வரும் விதிகளை இதன் மூலம் வழங்குகிறார், அவையாவன:–"

மேற்கூறிய ராஜஸ்தான் நீதித்துறைப் பணி விதிகளில், விதி 10(4) பின்வருமாறு அமைகிறது:

"(1) x x x x x x

(2) x x x x x x

(3) x x x x x x

(4) ராஜஸ்தான் மாற்றுத்திறனாளிகள் வேலைவாய்ப்பு விதிகள் 2000–ல் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி, மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான பணியிட ஒதுக்கீடு என்பது பிரிவு வாரியாக 3 சதவீதமாக இருக்கும்; இது கிடைமட்ட இடஒதுக்கீடாக அமையும் என்பதோடு, ஆரம்பக்கட்ட பணி நியமனத்தின் போது மட்டுமே இது கிடைக்கும். ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில், தகுதியான மற்றும் பொருத்தமான மாற்றுத்திறனாளிகள் கிடைக்காத பட்சத்தில், அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட அந்த காலியிடமானது வழக்கமான நடைமுறையின்படி நிரப்பப்பட வேண்டும்; மேலும் அத்தகைய காலியிடங்கள் அடுத்த ஆண்டிற்கு முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட மாட்டாது.

ஒரு நேரடி பணி நியமனத்தில் இத்தகைய அனைத்துப் பிரிவினருக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்ட மொத்த பணியிடங்களின் எண்ணிக்கை, ஒட்டுமொத்த காலியிடங்களில் 50% க்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும்.

14.எனவே உருவாக்கப்பட்ட விதிகள் இந்திய அரசியலமைப்பின் வகைமுறைகளின் கீழ் உள்ளது, இது நீதித்துறை அதிகாரிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பது தொடர்பானது, இந்த விதிகளால் அளவுகோல்களை நிர்ணயிக்க முடியும். இந்த விவகாரத்தைப் பொறுத்தவரை, மேல்முறையீட்டாளர்களின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர்

முன்வைத்த வி. சுரேந்திர மோகன் எதிர் தமிழ்நாடு அரசு மற்றும் பலர் (2019) என்ற வழக்கின் தீர்ப்பு மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கும். அந்த வழக்கில், தமிழ்நாடு நீதித்துறைப் பணியில் உரிமையியல் நீதிபதி (இளநிலை பிரிவு) பதவிக்கான தேர்வு தொடர்பாக, பகுதி அளவு பார்வை மற்றும் செவித்திறன் குறைபாடு உள்ளவர்களுக்குத் தகுதியான குறைபாடு அளவு 40 முதல் 50 சதவீதமாக இருக்க வேண்டும் என்று அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த ஒரு சூழலை இந்த நீதிமன்றம் எதிர்கொண்டது. அந்த நடவடிக்கையை எதிர்த்து வழக்குத் தொடர்ந்த விண்ணப்பதாரர், 70 சதவீத குறைபாடு இருப்பதாகக் குறிப்பிடும் மாற்றுத்திறனாளி சான்றிதழைப் பெற்றிருந்தார். 1995–ஆம் ஆண்டு மாற்றுத்திறனாளிகள் சட்டத்தின் பிரிவு 33–ன் கீழ், குறைபாடின் அளவை 40 முதல் 50 சதவீதத்திற்குள் மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என்று கட்டுப்பாடு விதிக்க முடியாது என்பதால், அறிவிப்பில் உள்ள அந்த குறைபாடின் அளவு குறித்த கட்டுப்பாட்டை எதிர்த்து மெட்ராஸ் உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரப்பட்டது; அதுவே இறுதியில் இந்த நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடில் முடிந்தது. அந்தச் சூழலில் இந்த விவகாரத்தை ஆராய்ந்தபோது, குறைபாடின் மீதான அந்தக் கட்டுப்பாடு 1995–ஆம் ஆண்டு மாற்றுத்திறனாளிகள் சட்டத்தின் வகைமுறைகளுக்கு மீறுகிறதா மற்றும் அது நீக்கறவு செய்யப்பட வேண்டுமா என்ற சிக்கலை இந்த நீதிமன்றம் கவனித்தது. அந்தப் பின்னணியில், 1995–ஆம் ஆண்டு மாற்றுத்திறனாளிகள் சட்டத்தின் விதிகளுக்கு எதிராக, தமிழ்நாடு மாநில நீதித்துறைப் பணி

(பணிநிலைப் பிரிவு மற்றும் ஆள்சேர்ப்பு) விதிகள் 2007–ன் செல்லுபடித்தன்மை ஆய்வு செய்யப்பட்டது; மேலும், அரசியலமைப்பு வகைமுறைகளின்படி வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட அந்த 2007–ஆம் ஆண்டு விதிகள் (இவை ராஜஸ்தான் விதிகள் 2010–க்கு இணையானவை), இந்த நீதிமன்றத்தின் முந்தைய தீர்ப்புகளின் அடிப்படையில் கணக்கில் கொள்ளப்பட்டன. அந்தத் தீர்ப்பானது 1995–ஆம் ஆண்டு மாற்றுத்திறனாளிகள் சட்டத்தின் பிரிவு 36 தொடர்பானதாக இல்லாவிட்டாலும், இந்திய அரசியலமைப்பின் 233, 234 மற்றும் 309–வது பிரிவுகளின் வரம்புரையின் கீழ் வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட 2010–ஆம் ஆண்டு விதிகளில், விதி 10(4) இடம் பெற்றுள்ளது என்பது முதன்முதலாகப் பார்க்கையிலேயே தெளிவாகத் தெரிவதால், அந்த விதியைச் செயல்படுத்தியது நியாயமானது என்றே கருதப்படும். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, பணி நியமன அறிவிப்போ அல்லது விதியோ எதிர்ப்புக்கு உள்ளாக்கப்படவில்லை. அதன் அடிப்படையில், மாற்றுத்திறனாளிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பிரிவின் கீழ் பணி நியமனம் கோரி வேறு எந்த விண்ணப்பமோ அல்லது விண்ணப்பதாரரோ இல்லை என்பதைக் கவனித்த மேல்முறையீட்டாளர்கள், அதற்கு அடுத்த தகுதியுடைய தேர்வாளருக்கு மற்ற பிரிவிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து அந்த இடத்தைப் பூர்த்தி செய்துள்ளனர். எனவே, சம்பந்தப்பட்ட விதிக்கு எதிராக எவ்வித ஆட்சேபனையும்

தெரிவிக்கப்படாத ஒரு சூழ்நிலையில், அந்த விதியின் கீழ் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை நியாயமானதே ஆகும்.

15. இதைத்தவிர, தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் 3.1–'மாற்றுத்திறனாளி' என்ற நெடுவரிசைக்கு எதிராக 'இல்லை' என்று குறிப்பிட்டது தவறு என்று வாதிட்டாலும், கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், 2.4–'பிரிவு' என்ற நெடுவரிசைக்கு எதிராக அவர் பொது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கவனத்தில் கொள்வது அவசியமாகும். அதுதவிர, பொதுப் பிரிவு விண்ணப்பதாரர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட தேர்வுக்கட்டணம் ரூ. 250 ஆகும்; அதே சமயம் தகுதியுள்ள மாற்றுத்திறனாளி விண்ணப்பதாரருக்கு அது ரூ. 50 என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனது பிரிவை "பொது" என்று குறிப்பிட்டதுடன், அதற்குப் பொருந்தக்கூடிய ரூ.250 கட்டணத்தையும் செலுத்தியுள்ளார். மேலும், 05.07.2010 தேதியிட்ட மாற்றுத்திறனாளி சான்றிதழ் தற்போது ஆதாரமாகக் காட்டப்பட்டாலும், அந்தச் சான்றிதழ் விண்ணப்பத்துடன் இணைக்கப்பட்டது என்றோ அல்லது நேர்காணல் முடியும் வரை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது என்றோ நிரூபிக்க எந்த ஆதாரமும் இல்லை. இந்தச் சூழலில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் இப்போது தனது முந்தைய நிலைக்கு மாறாக உரிமை கோர முடியாது என்று வாதிடுவதற்காக, மேல்முறையீட்டாளர்களின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் ***'ஜம்மு–காஷ்மீர் பொதுப்பணித் தேர்வாணையம் எதிர் இஸ்ரார் அகமது (2005)'***

என்ற வழக்கின் தீர்ப்பை மேற்கோள் காட்டினார்; அதன் 5–வது பத்தியில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

> **5.** இரு தரப்பினராலும் முன்வைக்கப்பட்ட முரணான வாதங்களை நாங்கள் பரிசீலித்தோம். முதலாவது எதிர்மனுதாரர் இடஒதுக்கீடு பெறத் தகுதியுள்ள விண்ணப்பதாரராக தேர்வுக்கு விண்ணப்பிக்கவில்லை என்பதால் அவரது வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அவர் தனது விண்ணப்பத்துடன் எந்தவொரு சான்றிதழையும் சமர்ப்பிக்கவில்லை. முதல்நிலைத் தேர்வின் போதே அவர் இடஒதுக்கீடு சலுகையைப் பயன்படுத்தவில்லை என்ற பொருண்மையே, அவர் இடஒதுக்கீடு பெறத் தகுதியற்ற விண்ணப்பதாரர் என்று கருதுவதற்குப் போதுமானதாகும். அவர் ஒரு பொதுப் பிரிவு விண்ணப்பதாரராகவே முதல்நிலைத் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளார், எனவே, அடுத்த கட்டமான முதன்மைத் தேர்வின் போது, தனக்குத் தேவையான சான்றிதழ் பின்புத்தான் கிடைத்தது என்ற காரணத்தைக் கூறி அவர் இடஒதுக்கீட்டைக் கோர முடியாது. ஒரு தேர்வுக்கு விண்ணப்பிக்கும் போது அந்த விண்ணப்பதாரரின் தகுதி மற்றும் நிலை என்னவோ, அதுவே இறுதி வரை தொடர வேண்டும்; ஒரு விண்ணப்பதாரர் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவைத் தேர்ந்தெடுத்த பிறகு, பின்னர் தனது நிலையை மாற்றி புதிய கோரிக்கையை முன்வைக்க முடியாது. ஒரு விண்ணப்பதாரராக அவருக்குத் தகுதி இருந்தது என்றும், சான்றிதழைப் பின்னர் சமர்ப்பித்தது அவரை இடஒதுக்கீடு பெறத்

தகுதியுள்ளவராக்கும் என்றும் உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதியராயம் வழங்கிய தீர்ப்பு சரியானது அல்ல. எனவே, நாங்கள் அந்த நீதியராயத்தின் தீர்ப்பைத் நீக்கறவு செய்து, இந்த மேல்முறையீட்டை அனுமதிக்கிறோம். வழக்கிற்கான செலவுகள் ஏதுமில்லை.

16. மேலும், ***கல்கத்தா உயர்நீதிமன்ற தலைமை பதிவாளர் எதிராக ஸ்ரீனிவாஸ் பிரசாத் ஷா மற்றும் பிறர்*** (2013) 12 SCC 364 என்ற வழக்கின் தீர்ப்பை முன் வைத்தார். அந்த வழக்கில், விண்ணப்பத்தில் இடஒதுக்கீடு பிரிவு குறிப்பிடப்பட்டிருந்த போதிலும், அதற்கான சான்றிதழைச் சமர்ப்பிக்காமல், பொதுப் பிரிவு விண்ணப்பதாரருக்கான கட்டணத்தைச் செலுத்திய ஒருவரின் கோரிக்கையை இந்த நீதிமன்றம் நிராகரித்துள்ளது. அதோடு, மேல்முறையீட்டாளர்களின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர், மாற்றுத்திறனாளிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பிரிவின் கீழ் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அவர் முன்வைக்கவில்லை என்ற உண்மையைத் தவிர, அந்தத் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கையில் உள்ள உள்ளார்ந்த முரண்பாடுகளையும் இங்கே குறிப்பிடுகிறார்.

17. அது தொடர்பாக, தற்போது ஆதாரமாகக் காட்டப்படும் 05.07.2010 தேதியிட்ட மாற்றுத்திறனாளி சான்றிதழின்படி கூட, நிரந்தர குறைபாடின் விவரமானது 'ஹெமிப்லீஜியா – செயல்படாத கை' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. அந்தப் பின்னணியில், சான்றிதழில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குறைபாடு 'கைகால்

இயக்கப் பிறழ்ச்சி' (லோகோமோட்டர் டிஸ்யெபிலிட்டி) வகையைச் சார்ந்தது என்ற போதிலும், 28.11.2016 அன்று தாமதமாக அளிக்கப்பட்ட முறையீட்டில், அந்தத் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனக்கு 80 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான 'பார்வைக் குறைபாடு' இருப்பதாகக் கோரியுள்ளார்; மேலும் அவர் அதே 05.07.2010 தேதியிட்ட சான்றிதழையே ஆதாரமாகவும் காட்டியுள்ளார். எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர், 'ஹெமிபிளீஜியா' தொடர்பான ஒரு கட்டுரையைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்; அதில் அந்த நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பார்வைத்திறனில் ஏற்படும் சிரமங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த வாதத்தின் தன்மையே எதை உணர்த்துகிறது என்றால், தற்போதைய சூழலில், மாற்றுத்திறனாளி பிரிவின் கீழ் கோரப்படும் உரிமையை விண்ணப்பத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும்; மேலும் விண்ணப்பத்துடனேயே மாற்றுத்திறனாளி சான்றிதழைச் சமர்ப்பித்திருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் குறைபாட்டின் தன்மையானது சம்பந்தப்பட்ட தேர்வு அதிகாரிகளால் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும், தேவைப்பட்டால் மருத்துவப் பரிசோதனை மூலமும் இது உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டியிருக்கும். ஒருவேளை 'ஹெமிப்லீஜியா' பாதிப்பின் விளைவாக ஏற்பட்ட பார்வைக் குறைபாட்டைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்றாலும், அந்தப் பார்வைக் குறைபாட்டின் சதவீதமும் இங்கே முக்கியமானதாகிறது; மேலும் அது சரியான கட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

18. எனவே, கோரப்படும் குறைபாடு 'கைகால் இயக்கக் குறைபாடா' அல்லது 'பார்வைக் குறைபாடா' என்பதே விவாதத்திற்குரிய ஒரு கேள்வியாக இருக்கும் சூழலில், நீதிமன்றமே ஒரு மருத்துவ நிபுணராகச் செயல்பட முடியாது; அத்தகைய சூழலில், ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிப்பதும் நியாயமானதாக இருக்காது. தகுதியான ஆதாரங்கள் இருக்கும்போது, மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை வழங்குவது அவர்களின் உரிமையாகும், அதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. இதற்கு வெறும் அனுதாப அடிப்படையிலான பரிசீலனை தேவையில்லை, அது அவர்களின் உரிமை. இருப்பினும், தற்போதைய சூழலில், முறையான கோரிக்கை வைக்கப்படாததாலும், பல விவாதத்திற்குரிய சிக்கல்கள் இருப்பதாலும், அந்த தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் நிலை குறித்து நாம் பரிவு கொண்டாலும், உயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய அந்த உத்தரவை எந்த வகையிலும் நியாயமானதாகக் கருத முடியாது. குறிப்பாக, மாற்றுத்திறனாளி பிரிவில் வேறு எந்தக் கோரிக்கையும் இல்லாத சூழலில், மேல்முறையீட்டாளர்கள் ராஜஸ்தான் நீதித்துறைப் பணி விதிகள் 2010–ன் படி செயல்பட்டு, மற்றொரு பிரிவில் இருந்து ஒரு வேட்பாளரை நியமித்துள்ள நிலையில், அந்த நியமனம் ஏற்கனவே முடிந்துவிட்ட இந்த நேரத்தில் அந்த தேர்வாளரை அந்தப் பணியிலிருந்து நீக்குவது நியாயமானதாக இருக்காது. எனவே, மேலே கூறப்பட்ட அனைத்துக் காரணங்களுக்காகவும், உயர் நீதிமன்றம் 04.05.2017 அன்று பிறப்பித்த உத்தரவு சட்டப்படி

நிலைக்கத்தக்கதல்ல எனக் கருதி, அந்த உத்தரவை இதன் மூலம் நீக்கறவு செய்கிறோம்.

19. அதன்படி, செலவுகள் குறித்து எந்த உத்தரவும் இல்லாமல் மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது. நிலுவையில் உள்ள அனைத்து மனுக்களும் தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்பட்டது.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."